

עקרת בית שהפרה חובה מוחלטת לביטוח פנסיוני חויבה בפיצוי מלא של פנסיות נכות ושירים

הכותבים: משרד גולדפרב זליגמן עורכי דין, מחלקת דיני עבודה

יורשי עובדת שעבדה כשנה כעוזרת בית, תבעו מהמעסיקה הפרטית פיצוי בגין אובדן תגמולי פנסיית נכות ושירים.

בית הדין הארצי קבע כי צדק בית הדין האזורי בקביעתו העקרונית לפיה על המעסיקה לפצות את יורשי העובדת עקב הפרת חובתה לבטח את העובדת בהסדר ביטוח פנסיוני. בית הדין קבע כי על מעסיק חלה אחריות מוחלטת לביצוע ביטוח פנסיוני על פי צו ההרחבה הפנסיוני. מדובר בהוראה קוגנטית שטענות לחוסר שיתוף פעולה מצד העובד אינן משנות לעניין עצם החבות והאחריות של המעסיק. בענייננו, המעסיקה לא קיימה את החובה לביצוע הסדר פנסיוני, כאשר בסמוך לסיום עבודתה איבדה המנוחה את כושר עבודתה ובהמשך הלכה עולמה. בית הדין פסק כי לא ניתן לייחס לעובדת אשם חוזי תורם כלפי המעסיקה, עליה חלה החובה המוחלטת עד כדי איונה של חובת המעסיק. לכן, אין מקום להפחית את שיעור הפיצויים לילדי העובדת המנוחה בשל אשם חוזי תורם. בנוסף, אין לקזז מהפיצוי ליורשים את שווי הקצבאות ששילם המוסד לביטוח לאומי. בית הדין דחה את ערעור המעסיקה וקבע כי היורשים זכאים להוצאות ההליך ושכ"ט בסך 7,500 ש"ח.

ע"ע (ארצי) 21-03-6471, רינה עם רן יונתן שי תירוש, (פורסם בנוב 22.2.2023 בפני כבוד סגן הנשיאה אילן איטח, כבוד השופטת לאה גליקסמן, כבוד השופט רועי פוליאק. נציג ציבור (מעסיקים) מר דורון קמפלה, נציגת ציבור (עובדים) גב' חיה שחר.